

◀	<i>Tartalom</i>	<i>Fogalmak</i>	<i>Törvények</i>	<i>Képletek</i>	<i>Lexikon</i>	▶
---	-----------------	-----------------	------------------	-----------------	----------------	---

A határozatlansági törvény

Elemezzük a következő *elvi kísérletet!* Egy keskeny, d szélességű résen v sebességű elektronokat bocsátunk keresztül, amelyek egy fluoreszkáló ernyőre érkeznek. A becsapódó elektronok az ernyőn egy fényfoltot hoznak létre. Vizsgáljuk meg *a résen átjutott elektronok helyét és lendületét* közvetlenül a résen történő áthaladás után! A résen átjutott elektronok helyét nem ismerjük pontosan, mert az elektron a résen bárhol átjuthatott. A helymeghatározás bizonytalansága tehát megegyezik a rés szélességével. A helymeghatározás bizonytalanságát Δx -szel jelölve:

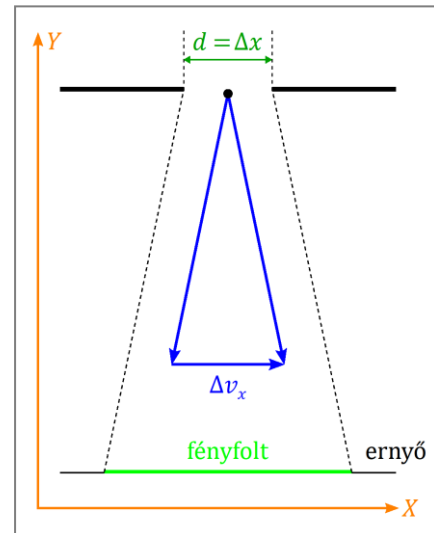
$$\Delta x = d.$$

Az elektronok eredeti (rés előtti) sebessége a gyorsításukhoz használt feszültség ismeretében kiszámítható. A résen áthaladó elektronok azonban elhajlanak, így az ernyőn keletkező fényfolt mérete nagyobb, mint a rés szélessége. A résen történő áthaladás közben tehát az elektron sebessége megváltozik. Jelölje a rajznak megfelelően a sebességmeghatározás bizonytalanságát Δv_x ! A lendületmeghatározás bizonytalansága ennek alapján:

$$\Delta I_x = m \cdot \Delta v_x.$$

A helymeghatározás bizonytalansága, azaz Δx csökkenthető a rés szűkítésével. A szűkebb nyíláson azonban az elektron jobban elhajlik, emiatt a sebességmeghatározás bizonytalansága megnő. Emiatt pedig növekszik a lendületmeghatározás bizonytalansága is. *A helymeghatározás bizonytalanságának csökkentése tehát a lendületmeghatározás bizonytalanságának a növekedését okozza.*

A lendületmeghatározás bizonytalansága az elhajlás csökkentésével érhető el, ehhez növelni kell a rés szélességét. Ekkor viszont megnövekszik a helymeghatározás

bizonytalansága. *A lendületmeghatározás bizonytalanságának csökkentése tehát a helymeghatározás bizonytalanságának a növekedését okozza.*

Igazolható, hogy a helymeghatározás bizonytalansága és a lendületmeghatározás bizonytalansága fordítottan arányos egymással, azaz szorzatuk állandó. Képlettel:

$$\Delta x \cdot \Delta I_x = \text{állandó.}$$

Hasonló összefüggéshez lehet jutni más problémák vizsgálata kapcsán is. Ezek alapján megfogalmazható *a Heisenberg-féle határozatlansági törvény: A részecskék helye és lendülete nem határozható meg egyidejűleg tetszőleges pontossággal. A hely és a lendület bizonytalanságának a szorzata nem lehet kisebb, mint $h/(4 \cdot \pi)$.* Képlettel:

$$\Delta x \cdot \Delta I_x \geq \frac{h}{4 \cdot \pi}.$$

A képletben h a Planck-állandó.

Ez az összefüggés elvi korlátot jelent a két mennyiség egyidejű mérésére, és nem a mérőeszköz pontatlanságából adódik. Azt az alapvető tényt fejezi ki, hogy a klasszikus fizikában megszokott hely- és lendületadatok csak korlátozottan alkalmasak a részecskék állapotának leírására.

A határozatlansági törvény elvileg makroszkopikus testekre is érvényes. A nagyobb tömeg miatt azonban a törvényből adódó bizonytalanság olyan kicsi, hogy figyelmen kívül hagyható. (Részletesen a *Kiegészítésekben.*) Makroszkopikus testeknél tehát gyakorlatilag pontosan meghatározható egy adott pillanatban a test helye és lendülete (sebessége). Emiatt *makroszkopikus testeknél a klasszikus newtoni mechanika továbbra is használható.*

Kiegészítések

1. A határozatlansági törvényt elméleti megfontolások alapján Werner Heisenberg (1901–1976) német fizikus fogalmazta meg 1927-ben. Emiatt a törvényt Heisenberg-féle határozatlansági törvénynek is nevezik. Kvantummechanikai kutatásaiért Heisenberg 1932-ben fizikai Nobel-díjat kapott.

2. Ha a testek tömege állandónak tekinthető, mert sebességük lényegesen kisebb a fénysebességnél, akkor a határozatlansági törvény bal oldalán a ΔI_x átalakítható:

$$\Delta I_x = \Delta(m \cdot v_x) = m \cdot v_B - m \cdot v_A = m \cdot (v_B - v_A) = m \cdot \Delta v_x.$$

Ezt felhasználva a határozatlansági törvény:

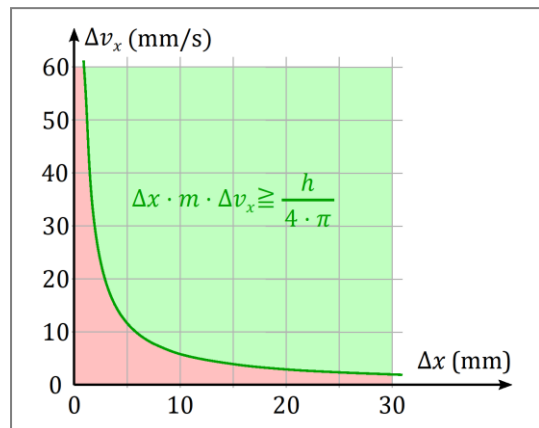
$$\Delta x \cdot m \cdot \Delta v_x \geq \frac{h}{4 \cdot \pi}. \quad (1)$$

Az (1) összefüggésből a Δx , illetve a Δv_x is kifejezhető:

$$\Delta x \geq \frac{h}{4 \cdot \pi \cdot m \cdot \Delta v_x}, \quad (2)$$

$$\Delta v_x \geq \frac{h}{4 \cdot \pi \cdot m \cdot \Delta x}. \quad (3)$$

Az (1) egyenlőtlenség alapján grafikonon ábráztuk a hely bizonytalanságának és a sebesség bizonytalanságának kapcsolatát egy elektron esetében. (Feltételezve, hogy a sebesség elég kicsi, és így az elektron tömegnövekedése elhanyagolható.) A zölddel jelölt terület pontjainak megfelelő bizonytalanságok megfelelnek a

határozatlansági törvénynek, de a hiperbola alatti, pirossal jelölt terület pontjaihoz tartozó bizonytalanságokkal (pontosságokkal) nem határozható meg egyidejűleg az elektron helye és sebessége.

3. A Föld légkörébe érkező meteorok sebessége általában 10 ... 70 km/s között van. Ha egy ilyen meteor tömege például 1 gramm, és sebességét 10^{-3} m/s (azaz 7 számjegy) pontossággal ismernénk, akkor a helyét a (2) összefüggés szerint

$$\Delta x \geq \frac{h}{4 \cdot \pi \cdot m \cdot \Delta v_x} = \frac{6,63 \cdot 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s}}{4 \cdot \pi \cdot 10^{-3} \text{ kg} \cdot 10^{-3} \frac{\text{m}}{\text{s}}} \approx \approx 5,3 \cdot 10^{-29} \text{ m}$$

bizonytalansággal lehetne meghatározni. Ez nyilván kielégítő pontosság.

4. Az elektroncsövekben az elektron sebessége jellemzően $6 \cdot 10^6 \dots 18 \cdot 10^6$ m/s között van. Ha egy ilyen elektron sebességét 1 m/s (azaz szintén 7 számjegy) pontossággal ismernénk, akkor a helyét a (2) összefüggés szerint

$$\Delta x \cong \frac{h}{4 \cdot \pi \cdot m \cdot \Delta v_x} = \frac{6,63 \cdot 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s}}{4 \cdot \pi \cdot 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg} \cdot 1 \frac{\text{m}}{\text{s}}} \approx 5,8 \cdot 10^{-5} \text{ m} = 0,058 \text{ mm}$$

bizonytalansággal lehetne meghatározni. Ez mérnöki, műszaki szempontból még általában elfogadható, de lényegesen nagyobb, mint az előző, meteoros példában.

5. A hidrogénatom átmérője 92 pm, ebben az atomban alaphelyzetben egy elektron található. Ha az elektron helyzetéről csupán ennyit tudunk, akkor a helymeghatározás bizonytalansága:

$$\Delta x = 92 \text{ pm} = 9,2 \cdot 10^{-11} \text{ m}.$$

Ekkor a sebességének a bizonytalansága a (3) összefüggés szerint

$$\Delta v_x \cong \frac{h}{4 \cdot \pi \cdot m \cdot \Delta x} = \frac{6,63 \cdot 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s}}{4 \cdot \pi \cdot 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg} \cdot 9,2 \cdot 10^{-11} \text{ m}} \approx 630\,000 \text{ m/s}$$

Ez a bizonytalanság túl nagy, és ha az elektron atomon belül elfoglalt helyét is tudni szeretnénk, akkor még nagyobb érték adódna a sebesség bizonytalanságára.

Képek jegyzéke

	A határozatlansági törvény értelmezéséhez © http://www.fizikakonyv.hu/rajzok/0678.svg
	Heisenberg arcképe (a határozatlansági törvény kidolgozása évében, 1927) W https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Heisenberg_10.jpg
	A határozatlansági törvény grafikus ábrázolása elektron esetén © http://www.fizikakonyv.hu/rajzok/0679.svg
	Meteor W https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Leonid_Meteor.jpg

Jelmagyarázat:

- © **Jogvéde**tt anyag, felhasználása csak a szerző (és az egyéb jogtulajdonosok) írásos engedélyével.
- W A *Wikimedia Commons*-ból származó kép, felhasználása az eredeti kép leírásának megfelelően.